

— uložil spoločnosti European Food povinnosť nahradiť trovy konania Úradu.

Odvolaacie dôvody a hlavné tvrdenia

Po prvé, Všeobecný súd nezohľadnil že nariadenie č. 207/2009⁽¹⁾ a nariadenie č. 2868/95⁽²⁾ zakotvujú dva druhy lehôt pre podania v konaniach pred Úradom, a to také, ktoré stanovuje samotná právna úprava, a ktoré preto Úrad nemôže predĺžiť, a také, ktoré stanovuje Úrad v každom individuálnom prípade pre potreby riadneho uskutočnenia konania, a ktoré môžu v prípade, že je to vhodné vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu, byť predĺžené na základe žiadosti účastníkov konania. Tvrdenie Všeobecného súdu o tom, že na konanie o neplatnosti za základe absolútnych dôvodov neplatnosti sa nevzťahuje žiadna lehota, je teda nesprávne.

Po druhé, Všeobecný súd nesprávne vyložil zmysel a účinky článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Tento článok sa vzťahuje na všetky druhy konaní pred Úradom a na všetky použiteľné lehoty, konkrétne na (i) tie, ktoré vyplývajú priamo z nariadenia č. 207/2009 a z nariadenia č. 2868/95, a (ii) tie, ktoré stanovuje EUIPO pri výkone svojej právomoci zabezpečovať priebeh konaní, ktoré pred ním prebiehajú.

Po tretie, sústredením sa na tretí pododsek pravidla 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 Všeobecný súd nezohľadnil hlavný zmysel tohto pravidla, ktorý sa nachádza v jeho prvom pododseku, a to, že odvolací senát podlieha rovnakým procesným pravidlám ako oddelenie, ktoré vydalo rozhodnutie, ktoré je predmetom odvolania. Prvý pododsek sa neobmedzuje len na námietkové konania, ale vzťahuje sa na všetky konania, vrátane konaní o neplatnosti.

Po štvrté, odvolaním napadnutý rozsudok porušil článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 tým, že (i) neuplatnil toto ustanovenie na lehoty stanovené Úradom a (ii) uprel odvolaciemu senátu jeho právomoc podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 posúdiť, či je dôkaz predložený po prvý raz možné považovať za „nový“, a v prípade, že to tak nie je, vykonať svoju právomoc voľnej úvahy pokiaľ ide o prípustnosť takeéhoto dôkazu.

Napokon, napadnutý rozsudok porušuje rovnováhu medzi príslušnými procesnými právami jednotlivých účastníkov konania tým, že dáva ktorémukoľvek účastníkovi konania ničím nepodmienené právo predložiť akýkoľvek dôkaz v akomkoľvek štádiu konania pred Úradom, vrátane odvolacieho konania. Toto pripravuje odporcu o jeden krok administratívneho preskúmania v prípade, že sa navrhovateľ v konaní o zrušení svojvoľne rozhodne nepredložiť akékoľvek, alebo akékoľvek relevantné, skutočnosti alebo dôkazy pred zrušovacím oddelením. Navyše, udelenie ktorémukoľvek z účastníkov konania nepodmienečného oprávnenia predložiť akýkoľvek dôkaz v akomkoľvek štádiu konania je tiež v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a zásadou riadnej správy vecí verejných.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 9. decembra 2016 – Florian Hanig/Société Air France SA

(Vec C-637/16)

(2017/C 086/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Florian Hanig

Žalovaná: Société Air France SA

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 7 ods. 1 prvá veta písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že pojem „v rámci Spoločenstva“ zahŕňa aj územia, ktoré sa v zmysle prílohy II k Zmluve o fungovaní Európskej Únie považujú za takzvané „zámorské krajiny a územia“, na ktoré sa vzťahujú iba osobitné dojednania pre pridružené upravené v štvrtej časti ZFEÚ?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 15. decembra 2016 – Synthon BV/Astellas Pharma Inc.

(Vec C-644/16)

(2017/C 086/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Synthon BV

Odporkyňa: Astellas Pharma Inc.

Prejudiciálne otázky

1. a) Treba článok 6 smernice 2004/48 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v prípade kritéria, ktoré sa uplatní na opodstatnenosť žiadosti o predloženie dôkazov, treba rozlišovať podľa toho, či účastník konania, od ktorého sa predloženie požaduje, je osoba, ktorá (údajne) porušila právo, alebo tretia strana?

b) V prípade kladnej odpovede na túto otázku do akej miery sa potom kritériá odlišujú?
2. a) Ak sa proti žiadosti o predloženie dôkazov uvádza, že právo duševného vlastníctva, na základe ktorého sa predloženie požaduje, nie je platné (alebo už neexistuje), je potom opodstatnenosť tejto námietky nutné posúdiť podľa rovnakého kritéria, aké platí pre otázku hodnovernosti údajného porušenia (za predpokladu, že uplatnené právo duševného vlastníctva existuje)?

b) V prípade zápornej odpovede na túto otázku, do akej miery sa potom kritériá odlišujú?
- c) Treba pri odpovedi na body a) a b) druhej otázky rozlišovať podľa toho, či bolo priznané príslušné právo duševného vlastníctva po tom, ako sa preskúmala jeho platnosť (ako európsky patent), alebo či vzniklo na základe zákona (ako autorské právo)?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32).